

стои косвенно предъ понѣтъ; чете растреперано (Лукъ.
... Лукъ ... Лукъ ... лллуууккъ.

Уста Генко.

(Станва, и бържѣ и едро) Лукъ, Лукъ, Лукъ. . .
луцы! *Лукъ свой напържа*, бре магаре! и *уго-*
това ѿ, збрави ли го? (люснава му шамаръ, щото
капнака му са потъркулва; Дойно са порастреперва и
са поотмѣстя, а Генко като че скърца съ зжбы и го
глѣда) *во еже сострѣляти праведнаго въ тулѣ*.
Махай са татакъ! . . . отъ очитѣ ми! . .

Дойно.

(Навежда са да си зема капнака и трѣгва да за-
минува).

Уста Генко.

(Къмъ Дойна) Чакай! кое си изучилъ?

Дойно.

(Престѣпва къмъ Генка косвенно и стрѣснато хор-
тувѣ) Изучихъ: *предъ мною юсть вино*, сега четѣ
всякое беззаконіе . . .

Уста Генко.

За довечера — до *окропиши мя*, чувашъ ли?
махай са! да та неглѣдамъ на очитѣ си!

Дойно.

(Заминува, поглѣжда на другарытѣ си и на сѣда-
нието си са затулено усмива).

Уста Генко.

Видишь ли, дѣдо поце, — чакай, учи ги учи. . .